'Ο "Γάλλος "Αϊχμαν„ ζεῖ πολυτελῶς στὴ Μαδρίτη

'Υπεύθυνος γιὰ διωγμὸ 75.000 'Εβραίων

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 'Ο «Γάλλος "Αϊχμαν» ἔχει κυριολεκτικὰ ἀ.α στατώσει τὴ Γαλλία. 'Ένα σκοτεινὸ μέρος τῆς γαλλικῆς ἱστορίας ἀποκαλύφθηκε τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὸ περιοδικὸ «Λ' 'Εξπρὲς» μὲ μιὰ συνέντευξη τοῦ Λουὶς Νταρκιὲ, ἐπιτρόπου γιὰ ἑβραϊκὲς ὑποθέσεις τῆς κυβερνήσεως Βισύ, τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου.

'Ο Νταρκιὲ γνωστὸς σὰν Γάλλος "Αϊχμαν, ἦταν ὑπεύθυ.ος γιὰ τὸ διωγμὸ 75.000 'Εβραίων ἀπὸ τὴ Γαλλία, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους παραδόθηκαν στὰ στρατόπεδα τοῦ θανάτου τῶν Ναζί. Σήμερα, σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν ὁ Νταρκιὲ ἀνακαλύφθηκε ἀπὸ τοὺς ρεπόρτερς τοῦ «Λ' 'Εξπρὲς» στὴ Μαδρίτη, ὅπου ζεῖ μὲ τὴ θετή του κόρη καὶ τὸν ἄντρα της σ' ἕνα πολυτελέστατο διαμέρισμα. Εἶχε κατορθώσει νὰ τὸ σκάσει ἀπὸ τὴ Γαλλία τὸ 1944, λίγο πρὶν τὴν ἀπελευθέρωση. 'Ενῶ τὰ γαλλικὰ δικαστήρια τὸν εἶχαν καταδικάσει, ὁ Νταρκιὲ εἶχε βρεῖ καταφύγιο, καὶ ζοῦσε ἀνενόχλητος στὴ χώρα τοῦ Φράνκο.

Αὐτὸ ποὺ συγκλόνισε τοὺς ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ ἦταν ὁ κυνικὸς ἀντισημιτισμὸς τοῦ συνεργάτη τῶν Ναζί, ποὺ δὲν κάνει καμμιὰ προσπάθεια νὰ τὸν κρύψει ἀκόμα καὶ σήμερα. Δήλωσε ὅτι δὲν ἔκανε τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ «προστατέψει» τοὺς Γάλλους 'Εβραίους. Οἱ ἀπελάσεις ἦταν ἀπαραίτητες, εἶπε, «γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ξένους, τοὺς «ἀπάτριδους», αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων χωρὶς κράτος, ποὺ ἦταν ὑπαίτιοι γιὰ ὅλα μας τὰ δει.ά. 'Ηθελαν πόλεμο, καὶ μᾶς ὁδήγησαν σ' αὐτόν. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουμε τὸ γρηγορότερο, καὶ νὰ τοὺς στείλουμε ὅσο γίνεται πιὸ μακριά».

ΑΠΛΩΣ... ΨΕΚΑΖΑΝ

"Οταν ρωτήθηκε γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν 'Εβραίων ποὺ πέθαναν στοὺς θαλάμους τῶν ἀερίων τοῦ "Αουσβιτς, ἀπάντησε: «Οἱ Γερμανοὶ ἁπλῶς... ψέκαζαν γιὰ τὰ μικρόβια(!). Οἱ Ἑβραῖοι πάντα κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ εἶναι στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος. "Οταν ἔφταναν στὰ στρατόπεδα τοὺς ἔλεγαν νὰ γδυθοῦν γιὰ νὰ μποῦν στὰ ντούς... καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς.. ἀπολύμαναν τὰ ροῦχα. Οἱ 'Εβραῖοι λοιπὸν πῆραν διάφορες φωτογραφίες καὶ τώρα λένε... αὐτὰ εἶναι τὰ ροῦχα τοῦ πεθαμένου ἀδελφοῦ μου».

Γιατὶ εἶναι ὁ Νταρκιὲ τόσο ἀντισημίτης; 'Ο ἴδιος λέει ὅτι «αὐτὸ εἶναι παράδοση τῆς περιοχῆς ἀπὸ ὅπου εἶναι ἡ καταγωγή του».

'Ο Νταρκιὲ δήλωσε στὸ «Λ' 'Εξπρὲς» ὅτι εἶχε ἐργασθεῖ γιὰ ἕνα διάστημα σὰν ἐπίσημος μεταφραστὴς τῶν διπλωματικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Φράνκο, καὶ προστατεύοταν ἀπὸ ἀνώτερους στρατιωτικοὺς τῆς ἱσπανικῆς κυβερνήσεως, «διατηρώντας ἄριστες σχέσεις μὲ τὴ γαλλικὴ πρεσβεία τῆς Μαδρίτης».

Στὴ γαλλικὴ Βουλή, τὴν περασμένη ἑβδομάδα, ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀρνήθηκε ἐντονότατα ὅτι εἶχαν ὑπάρξει τέτοιες σχέσεις μὲ τὸν Γάλλο φίλο τῶν Ναζί. Πολλοὶ βουλευτὲς ζήτησαν τὴν ἔκδοση τοῦ Νταρκιὲ στὴ Γαλλία.

'Ενῶ οἱ κατηγορίες ἐναντίον του εἶχαν παραγραφεῖ 20 χρόνια μετὰ τὰ γεγονότα, ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τῆς Γαλλίας, δήλωσε ὅτι πρόκειται νὰ τοῦ ἀπαγγελθεῖ νέα κατηγορία μετὰ τὶς ρατσιστικὲς του δηλώσεις.

'Αμέσως μετὰ τὴ δημοσίευση αὐτῆς τῆς συνεντεύξεως στὸ «Λ' 'Εξπρὲς», στὴ Γαλλία ξέσπασαν θυελλώδεις ἀντιδράσεις. Ἡ ὑπουργὸς 'Υγιεινῆς Σιμὸν Βέϊλ, 'Εβραία καὶ ἡ ἴδια, ποὺ σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν βρέθηκε στὸ στρατόπεδο τοῦ Αουσβιτς, ἐξέφρασε τὸ φόβο της γιὰ τὶς συνέπειες ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει αὐτὴ ἡ δημοσίευση. «Δὲν θὰ ὑπάρξουν ἄραγε ἄνθρωποι» εἶπε, «ποὺ θὰ ἀναρωτηθοῦν ἂν ἴσως ἡ γενοκτονία δὲν εἶναι τίποτα περισσότερο ἀπὸ ἑβραϊκὴ προπαγάνδα; Μήπως τὸ περιοδικὸ «Λ' 'Εξπρὲς» παραεῖναι αἰσιόδοξο γιὰ τὸ ἀναγνωστικό του κοινό;».

ΚΑΙ ΛΙΓΗ... ΑΛΗΘΕΙΑ

"Ισως ἀρκετοὶ φοβήθηκαν πὼς οἱ δηλώσεις τοῦ Νταρκιὲ θύμισαν ἄμεσα πὼς ὁ ἀντισημιτισμὸς δὲν ἦταν μόνο μιὰ ὑπόθεση τῶν Γερμανῶν Ναζί. 'Η ἀλήθεια εἶναι πὼς στὴν κατεχόμενη Γαλλία κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου οἱ 'Εβραῖοι ὁδηγόντουσαν στὸ θάνατο χωρὶς νὰ ὑπάρξει ποτὲ κάποια λαϊκὴ ἀντίδραση, ἐνῶ ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία «ἔκανε τὴ δουλειά», ἐκτελώντας διαταγές. 'Επίσης εἶναι γνωστὸ πὼς ἡ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ — πρὶν ὁ ἀντισταστιακὸς ἀγώνας πάρει τὴν ἀντιναζιστικὴ του μορφὴ — ἦταν εὐχαριστημένη μὲ τὴ συνεργασία, κάτι ποὺ μοιάζει πολὺ περισσότερο μὲ μιὰ καλὴ συμφωνία, παρὰ μὲ παθητικότητα. 'Η γαλλικὴ 'Αντίσταση καὶ ὁ Σὰρλ ντὲ Γκὼλ καθησύχασαν τὶς συνειδήσεις τῶν Γάλλων ἐπιτρέποντάς τους, νὰ ξεχάσουν τὶς σκοτεινὲς μέρες τῆς γερμανικῆς κατοχῆς.

Καὶ ξαφνικὰ ἐμφανίζεται ὁ Νταρκιέ, ἀπὸ τὸ ἀπωθημένο παρελθὸν καὶ καταστρέφει τὴν εἰκόνα ποὺ τὸ ἔθνος ἔχει σχηματίσει γιὰ τὸν ἑαυτό του. Καὶ ἐδῶ διχάζο.ται οἱ γνώμες. 'Ενῶ μερικοί, θέλουν νὰ λάμψει ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. κάποιοι ἄλλοι θὰ προτιμοῦσαν νὰ παραμείνει, τὸ χάπι «ἐπιχρυσωμένο».

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ„

'Ο θέλων νὰ ἄρχῃ ἀληθῶς κατὰ δύναμιν καὶ σύνεσιν ἐν δικαιοσύνῃ

θὰ ἔχει πικρίαν καὶ σταύρωσιν

·Υπὸ ΓΑΒΡΙΗΛ ΙΩ. ΑΡΝΕΛΛΟΥ

«...νόμος δὲ ἄρχοντος ἔργον, ἄρχων δ' εἰκὼν Θεοῦ τοῦ πάντα κοσμοῦντος».

Πλούταρχος

'Εντὸς διαστήματος ὀλιγων μηνῶν τὸ Βατικανὸν, ἡ θρησκευτικοπολιτικὴ ἕδρα τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Ρωμαιοκαθολικῶν Χριστιανῶν, ἠλλαξε τρεῖς ἄρχοντας. Τὸν Παῦλον τὸν ἕκτον, οὗτινος ἡ ἡγεσια ἐπὶ τοῦ Παπικοῦ Θρόνου ἠτο μακρά, τὸν Παῦλον—Ἰωάννην τὸν πρῶτον, ὅστις μόλις ἐπὶ τριάκοντα τρεῖς ἡμέρας (33) ἐβήτευσεν ὡς ἡγέτης τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, καὶ ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον αἰφνιδίως, πολλὰς ἀπορίας καὶ ὑποψίας ἐγκαταλείψας, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ προωθήθη ὁ ἐκ Πολωνίας Κάρελ Βοϊτύλας 'Αρχιεπίσκοπος καὶ Καρδινάλιος τῆς Καρκοβίας. εἰς τὸν Παπικὸν Θρόνον.

'Ανῆλθεν εἰς τὸν Ρωμαιοκαθολικὸν τοῦτον θρόνον, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Πολωνικῆς Καρκοβίας, ὡς Παῦλος—Ἰωάννης ὁ δεύτερος. 'Αποδοχὴ ἐκ τούτου καὶ ὑπόσχεσις, οὐχὶ τόσον τῶν ὅσων διέγραψεν ὁ Πάπας Παῦλος ὁ ἕκτος, διὰ τὴν συγχρονισμένην ἀποστολὴν τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῆς Παπωσύνης, ἀλλὰ τῶν ὅσων περὶ Εἰρήνης καὶ Δικαιοσύνης ἐν τῷ Κόσμῳ ἐξήγγειλεν, μόλις ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς (33) ἡμέρας ἡγεμονεύσας ὡς Ρωμαιοκαθολικὸς Θρησκευτικὸς ἄρχων τοῦ Βατικανοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βενετίας, καὶ ὡς Παῦλος — Ἰωάννης ὁ πρῶτος. "Εχει σημασίαν τοῦτο. Μεγίστην σημασίαν, ἀλλὰ καὶ προδιαγεγραμμένην πορείαν διὰ τὰς σχέσεις τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς συνανθρώπους των. 'Ως βάσιν τῆς τοιαύτης προδιεγραμμένης πορείας του ὁ νέος "Αρχων τοῦ Βατικανοῦ ἔθηκεν τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, δι' ὅλους, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, χρώματος καὶ θρησκείας καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς σωστῆς Θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Πῶς θὰ τὸ ἐπιτύχῃ δέν ἔχει σημασίαν, ὅσον ἔχει σημασίαν ὅτι' ἡ προέλευσίς του καὶ οἱ ἀγῶνες του ἐναντίον τοῦ Μαρξισμοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ ἐγγυῶνται τὸ ὅτι δὲν ψεύδεται! 'Αλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ πρέπει νὰ ἐνθυμῆθῆ τὶ εἶπεν ὁ Κικέρων, ὡς "Υπατος τῆς Ρώμης, προκειμένου νὰ παύσουν τὰ δεινὰ τῶν Πόλεων. 'Επεκύρωσεν ὁ Κικέρων, ὁ ὑπέρμαχος τῆς Δημοκρατίας ἐν Ρώμῃ ὅ,τι εἶχεν εἴπει πρότερον ὁ Πλάτων. Δηλαδή, ὅτι' τὰ δεινὰ τῶν Πόλεων. ἑπομένως ὑῦν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Λαῶν θὰ ἐκλείψουν ὅταν συναντηθοῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡ Δύναμις καὶ ἡ Φρόνησις καὶ ἡ Δικαιοσύνη. "Ανευ τῆς συζεύξεως, τῶν τριῶν τούτων «ὅπλων» πάσης 'Αρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἵνα αὕτη ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὸ «'Από Θεοῦ ἄρχεσθαι» καὶ τὸ «φόβος Θεοῦ ἀρχὴ σοφίας» ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐπίσης, ἐν συζεύξει καὶ τῶν ἀνωτέρω, καθ' ὃ: εἰς πᾶσαν Πολιτείαν πρέπει νὰ ἄρχῃ ὁ νόμος, οἱ δὲ ἄρχοντες νὰ εἶναι ἀληθῶς δοῦλοι (διάκονοι πιστοὶ καὶ εὐλαβεῖς) τοῦ Νόμου...

Καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν συμβολὴν τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ σημερινοῦ Βατικανοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν νέων σχέσεων ἀτόμων καὶ λαῶν διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν νέων κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Οἰκουμένη θὰ δυνηθῇ νὰ βαδίσῃ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐν αὐτῇ τῆς «κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ Εἰρήνης». Καὶ διὰ τὴν ὁποίαν, καὶ χάριν τῆς ὁποίας, ὁ τὰ πάντα κοσμήσας ἐν τῷ Οὐμπαντι, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς, Τριαδικὸς Θεός, Ἐνηνθρώπησε διὰ τοῦ Αἰωνίου καὶ Ἀνάρχου Λόγου Του, τοῦ καὶ Υἱοῦ Του, καὶ διὰ τῶν ἀχράντων αἱμάτων τῆς Παρθένου τῆς Ναζαρὲτ τῆς Μαρίας, τῆς θυγατρὸς τῶν Ἰωακειμ καὶ Ἄννης. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἀρχίσῃ ὄντως ἔργον τοῦ Βατικανοῦ τὴν κάθαρσιν ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις, αἵτινες ἐδρεύουν ἐν αὐτῇ τῇ 'Αγίᾳ "Εδρᾳ, ἐνθυμούμενος ὅτι «ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι», τὴν ἐπιγραμματικὴν ταύτην διακήρυξιν διὰ πάντα ἄρχοντα τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς 'Ελλάδος, καὶ τὴν Πιττάκειον ἐφαρμογὴν ταύτης, ἵνα τὰ τῆς πρὸ αὐτοῦ ἐν Λέσβῳ Τυραννίας κακὰ θεραπευθοῦν. Καὶ ὅτι τὸ τοῦ Κυρίου, καθ' ὃ «'Εξ ἀκανθῶν οὐ συλλέγουσι σταφυλάς, οὐδὲ ἐκ τριβόλων σῦκα», πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ποιμαντορικὸν Ἔμβλημά του. Τὰ δὲ μέχρι τοῦδε περιστατικὰ μαρτυροῦσιν ὅτι' ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Παπωσύνης ἐξακολουθεῖ νὰ πνέῃ ἡ τοῦ Νίτσε φιλοσοφία, καὶ ἡ τακτική, τοῦ «Τάδε ἔφη Ζαρατρούστας»... 'Η δύναμις, λοιπόν, ἡ Σύνεσις καὶ ἡ Δικαιοσύνη, ἃς εὐρεθῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐκ Πολωνίας νέου Πάπα, τοῦ συνεργάτου καὶ βοηθοῦ τοῦ θρυλικοῦ Πριμάτου τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν τῆς Πολωνίας, Καρδιναλίου Στέφαν Βιοζυνάκι, ὅστις καὶ ἐνεφανίσθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐξώστην, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν του.

'Η 'Ανθρωπότης, ὡς εἶναι χιλιοειπωμένον, σήμερον διέρχεται τὰς πλέον κρισίμους στιγμὰς τοῦ βίου της, τοῦ βίου τοῦ ἀρξαμένου ἀπὸ τῆς γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς 'Αναστάσεως τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ Θεανθρώπου ἱδρυτοῦ τῆς Χριστιανικῆς 'Εκκλησίας, τῆς Μιᾶς καὶ Καθολικῆς, ἄνευ διαχωρισμῶν καὶ διαμαρτυριῶν εἰς διαιρέσεις καὶ ἀλληλοϋπονομεύσεις, διὰ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν τῶν ἄνευ συνέσεως καὶ δικαιοσύνης, ἀλλὰ μόνον ἐν δυνάμει, ὀλίγων ἀρχόντων—Τυράννων ἐν τῇ Οἰκουμένῃ.

Θὰ φανῇ, λοιπόν, ἄξιος τῶν σημερινῶν συνθηκῶν καὶ περιστάσεων, ὁ ἐκ Πολωνίας 'Αρχιεπίσκοπος — Καρδινάλιος Καρκοβίας, ὅταν δι' ἔργων δείξῃ ὅτι πράγματι εἶναι ὁ ἀγαθὸς Σαμαρείτης τῆς Οἰκουμένης, ἀρνούμενος ἔργῳ πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Σταυρωθέντος ἐξ ΑΓΑΠΗΣ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ ἐὰν κατὰ τοὺς "Ελληνας φιλοσόφους «ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι», πολὺ περισσότερον καὶ τιμιώτερον πρέπει νὰ διακηρυχθῇ, ὅτι τὸν Χριστιανὸν ποιμενάρχην, ὡς ἀληθῆ διάκονον καὶ δοῦλον τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ μὴν τὸν φοβῖζῃ ὁ Σταυρός. Ναί! Διὰ τοῦ Σταυροῦ οἱ ἡγέται τῶν λαῶν θὰ ἐμπεδώσωσι τὴν Εἰρήνην ἐν Δικαιοσύνῃ ἐν τῷ Κόσμῳ!...

Καὶ διὰ τὴν ἐπιγνωστικὴν πνευματικὴν κίνησιν «ΑΛΗΘΕΙΑ».

ΓΑΒΡΙΗΛ Ι. ΑΡΝΕΛΛΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Ν. Καββαδίας» τοῦ κ. Τάσου Κόρφη

Καὶ ἄλλοτε ἔχω μιλήσει γιὰ τὴ μορφὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ γνωστοῦ ποιητῆ τῆς θάλασσας καὶ τῶν καραβιῶν τοῦ Νίκου Καββαδία, ποὺ τὸν γνώρισα στὸ Μέτωπο, ὅπου εἶχε ταχθεῖ νὰ πολεμήσῃ στὴ Μεραρχία Πατρῶν καὶ ἀπὸ τότε διατηροῦσε θερμὸ φιλικὸ δεσμὸ μαζί του μέχρι τοῦ θανάτου του πρὸ δύο χρόνια. Μᾶς ἄφησε λογοτεχνικὸ ἔργο μεγάλης ἀξίας.

Μιὰ ἀναφορὰ στὸ ἔργο αὐτό, μιὰ ἀνθολόγηση, μιὰ παρουσίαση τῆς ζωῆς του, τῶν κειμένων του, τῶν κριτικῶν ποὺ γράφτηκαν γιὰ τὸν ναυτικὸ ποιητὴ Κεφαλλωνίτη, μία θαυμάσια, ἀκριβογραμμένη καὶ πλήρως ἐνημερωτικὴ ἐργασία ἀποτελεῖ τὸ νέο αὐτὸ βιβλίο τοῦ κ. Τάσου Κόρφη «Ν. Καββαδίας, συμβολὴ στὴ μελέτη τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου του».

'Ο Τάσος Κόρφης εἶναι ὁ κ. Ρομποτῆς, πλοίαρχος Ε.Ν. ποιητὴς μὲ πολὺ ἀξιόλογο καὶ πλούσιο ἔργο (ποιητικό, πεζογραφία, δοκίμια) ποὺ πέρασε τὰ παιδικὰ καὶ ἐφηβικὰ του χρόνια στὴν πόλη μας, ὅπου ἔβγαλε καὶ τὸ Γυμνάσιο. 'Ο κ. Ρομποτῆς δὲν εἶναι μόνο πετυχημένος λογοτέχνης, ἀλλὰ καὶ εὐδόκιμος φιλόλογος. "Εχει τυπώσει πολλὰ τέτοια φιλολογικὰ ἔργα, συλλεκτικὲς ἐργασίες τὶς λέει, καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία γιὰ τὸν ἐπίσης ναυτικὸ λογοτέχνη, τὸν Κεφαλλωνίτη Καββαδία, εἶναι ἐξαίρετη στὸ εἶδος της.

Δείχνει ἕναν ἔμπειρο καὶ φωτισμένο ἐρευνητὴ καὶ μελετητὴ τοῦ ποιητικοῦ ἔργου τοῦ φίλου του ὁμότεχνου καλλιτέχνη τῆς Ναυτικῆς μας Μούσας.

'Εκτιμῶ βαθειὰ τὴν λογοτεχνικὴ καὶ πνευματικὴ γενικὰ προσφορὰ τοῦ κ. Ρομποτῆ ποὺ δείχνει τὸ σπουδαῖο πνευματικό του ἦθος. Τέτοιους φίλους ποὺ ἀξιώθηκεν ὁ ἀλησμόνητος Καββαδίας ἀξίζει καὶ μόνο γι' αὐτούς. 'Ο κ. Ρομποτῆς νοιώθει ἀληθινὰ τὴ φιλία καὶ τὴ συναδελφωσύνη του μὲ τὸν ὁμότεχνο. Πρέπει νὰ ξέρει πὼς καὶ τὸ δικό του ἔργο στέκεται παράπλευρο σὲ κείνου. Καὶ ἀτυχῶς δὲν ἔχουμε πολλοὺς ναυτικοὺς λογοτέχνες ποὺ νὰ δικαιώνουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ὄνομα, ἴσως μόνο 3—4. Συγχαίρω τὸν συμπολίτη καπετάνιο γιατὶ εἶναι μέσα σ' αὐτοὺς, μὲ ἕνα, τὸ τονίζω, ἦθος ἀληθινοῦ πνευματικοῦ δημιουργοῦ. Καὶ τὴν ἱκανότητα. 'Ο κ. Ρομποτῆς ἐργάζεται καὶ προσφέρει ἄξια.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ

'Αρμένιοι εἶναι τώρα στὸν Λίβανο τὰ νέα θύματα

ΕΠΕΙΔΗ ΕΜΕΙΝΑΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ

ΒΗΡΥΤΤΟΣ. Οἱ φανατικοὶ Χριστιανοὶ τοῦ Λιβάνου δείχνουν ὅτι ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκατασταθοῦν τὶς σχέσεις τους μὲ τοὺς Παλαιστίνιους ἐχθρούς τους, ὅμως συγχρόνως ἀποξενώθηκαν ἀπὸ τὴν οὐδέτερη ἀρμενικὴ κοινότητα.

Σὲ πρόσφατες δηλώσεις τους, ὁ 'Αμὶν Τζεμαγιὲλ, ἀνώτερο στέλεχος τοῦ δεξιοῦ Κόμματος τῶν Χριστιανῶν Φαλαγγιτῶν, ποὺ εἶχε ἱδρύσει ὁ πατέρας του, καὶ ὁ Σάλα Κάλαφ, ὁ ἄνθρωπος νούμερο 2 στὴν ὁμάδα «Ἄλ Φατὰχ» τῆς 'Οργάνωσης γιὰ τὴν 'Απελευθέρωση τῆς Παλαιστίνης, σχεδὸν «ἐρωτοτρόπησαν» μεταξὺ τους γιὰ τὰ κοινὰ τους συμφέροντα.

"Ασπονδοι ἐχθροὶ κατὰ τὸν λιβανέζικο ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ 1975)76, ἀνακάλυψαν τώρα ὅτι συμφωνοῦν σ' ἕνα βασικὸ σημεῖο: καμμιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς δὲν ἐπιθυμεῖ τὴ μόνιμη ἔγκα τάσταση τῶν Παλαιστινίων προσφύγων στὸ Λίβανο.

"Ομως, οἱ 'Αρμένιοι ποὺ ἦρθαν ἐδῶ, πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Τουρκία, μετὰ τὴ σφαγὴ τοῦ 1915, κι' ἐγκαταστάθηκαν κοντὰ στοὺς Χριστιανοὺς ὁμοιοδέατες τους, τελευταῖα δέχονται, σκληρὴ μεταχείριση ἀπὸ Χριστιανοὺς στρατιωτικοὺς, ἐπειδὴ ἀρνήθηκαν νὰ συμμετάσχουν στὶς μάχες ὅλων αὐτῶν τῶν ἐτῶν, ἐναντίον τῶν συριακῶν εἰρηνευτικῶν στρατευμάτων.

'Η ἐπαφὴ μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Παλαιστινίων ὀργανώθηκε ἀπὸ ἀμοιβαίους φίλους καὶ πραγματοποιήθηκε ἀνάμεσα στοὺς 'Αμὶν Τζεμαγιὲλ καὶ Σάλα Καλάφω. 'Ο δεύτερος εἶναι περισσότερο γνωστὸς μὲ τὸ πολεμικό του ὄνομα "Αμπου 'Ιγιάντ. 'Αργότερα, ὁ Τζεμαγιὲλ, βουλευτὴς καὶ μέλος τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τῶν φαλαγγιτῶν, σὲ μιὰ συνέντευξη ποὺ ἔδωσε σὲ τοπικὸ περιοδικό, ἔκανε κάποιες ἀσυνήθιστα κριτικὲς παρατηρήσεις γιὰ τὸ 'Ισραήλ.

Κατηγόρησε τοὺς 'Ισραηλινοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐκπαίδευσαν κι' ἐξόπλισαν τοὺς Χριστιανοὺς, ὅτι προσπάθησαν νὰ σφετεριστοῦν τὸν παραδοσιακὸ ρόλο τοῦ Λιβάνου σὰν οἰκονομικοῦ κέντρου τῆς Μέσης 'Ανατολῆς «μὲ τὴ συστηματικὴ καταστροφὴ τῆς λιβανέζικης οἰκονομίας».

Γιὰ τὴ συνάντησή του μὲ τὸν 'Αμπού 'Ιγιάντ, ὁ Τζεμαγιὲλ δήλωσε:

«"Εχουμε κάτι κοινὸ μὲ τοὺς Παλαιστίνιους, τὴν ἐπιθυμία τους νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα τους. Καὶ ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι ὅλοι οἱ μηγανισμοὶ τοῦ κόσμου ἔχουν τεθεῖ σὲ ἐνέργεια γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ Παλαιστίνιοι ἐδῶ».

'Ο "Αμπου 'Ιγιάντ ἀπάντησε μὲ ἀσυνήθιστες φιλοφρονήσεις: «Λέμε στοὺς Λιβανέζους ἀδελφούς μας νὰ δώσουμε τὰ χέρια, γιατὶ ἡ συ.ωμοσία στρέφεται ἐναντίον τοῦ Λιβάνου καὶ τῆς Παλαιστίνης. "Αν λοιπὸν δὲν μπορέσουμε νὰ κάνουμε μεταξύ μας κάποια συμφωνία, θὲ ἐξακολουθήσουμε καὶ οἱ δυό μας νὰ γινόμαστε ἀντικείμενα ἐκμετάλλευσης».

Πολιτικοὶ παρατηρητὲς στὴ Βηρυτό, πιστεύουν ὅτι οἱ πρόσφατες ἐξελίξεις ἀντικατοπτρίζουν τὴν πεποίθηση τῶν Χριστιανῶν ἡγετῶν, ὅτι ἡ βοήθεια ποὺ τοὺς παρέχεται ἀπὸ τὸ 'Ισραὴλ, ἀποσκοπεῖ πολὺ περισσότερο στὴ διακοπὴ τῆς συνεργασίας τῶν Παλαιστινίων μὲ τοὺς Σύριους στὸ Λίβανο παρὰ σὲ κάποια πρόθεσή τους νὰ τοὺς σώσουν ἀπὸ τὴν καταστροφή.

'Αντίθετα, ἀπὸ τοὺς Παλαιστίνιους, οἱ 200.000 'Αρμένιοι, ὄχι ἁπλῶς ἐνσωματώθηκαν στὴν κοινωνία τοῦ Λιβάνου, ἀλλὰ ἐγιναν καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πλούσιες κοινότητες. Παρόλο ποὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς συμπαθοῦν τοὺς Μαρωνίτες Χριστιανοὺς δεξιούς, σὰν σύνολο, οἱ 'Αρμένιοι προτίμησαν νὰ μείνουν ἔξω ἀπὸ τὶς συγκρούσεις καὶ κάνουν λεφτά, ἀντὶ γιὰ πόλεμο.

«Οἱ Χριστιανοὶ δὲν συγχώρεσαν στοὺς 'Αρμένιους τὸ γεγονὸς ὅτι ἔλαβαν μέρος στὸν «ἀπελευθερωτικὸ τους πόλεμο», ὅπως, τὸν ἀποκαλοῦν οἱ ἴδιοι», λέει κάποιος πολιτικος παρατηρητής. «Αὐτὸ φαίνεται σὲ διάφορες ἀντιδράσεις τους».

Κατὰ τὴ διαρκεια μιᾶς μάχης, τὸν περασμένο μῆνα, κοντὰ στὸν ἀρμενικὸ συνοικισμὸ Μπούρ Χαμουντ, οἱ 'Αρμένιοι ὄχι μόνο δέχτηκαν συριακὰ πυρὰ ἀλλὰ λεηλατήθηκαν καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς. Τοὺς ἔκλεψαν ὅλες τους τὶς προμήθειες καὶ τώρα σχημάτισαν μικρὲς ὁμάδες πολιτοφυλακῆς ποὺ ἄρχισαν νὰ συγκρούονται μὲ τὶς ὁμάδες τῶν Χριστιανῶν.

Σὰν τὸ σοβαρότερο ἐπεισόδιο ἰδίως, ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς, θεωρεῖται ἡ ἀνατίναξη ἑνὸς ἀρμένικου μνημείου, ποὺ εἶχε ἀνεγερθεῖ σὲ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῶν 'Αρμενίων στὸ Λίβανο, μετὰ τὶς σφαγὲς τοῦ 1915.

Οἱ Χριστιανοὶ ἡγέτες, καταδίκασαν αὐτὴν τὴν πράξη ἀνοιχτὰ, δηλώνοντας ὅτι «τὸ μόνο ποὺ τοὺς ἔλειπε» ἦταν ἕνας ἄλλος ἐχθρός. Φαίνεται, ὅμως ὅτι κάποιες ἀνταγωνιστικὲς ὁμάδες τὰ βλέπουν κάπως διαφορετικά.

Εἶναι φυσιολογικὲς γιὰ τοὺς γέροντες οἱ δυσκολίες ὕπνου

Δὲν πρέπει νὰ παίρνουν ὑπνωτικά

ΡΩΜΗ. "Ελλειψις ὕπνου, δυσκολία εἰς τὸν ὕπνον καὶ ἐλαφρὸς ὕπνος εἶναι διαταραχαὶ αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται εἰς τὰ 80% τῶν ἡλικιωμένων ἀτόμων. 'Αντιθέτως, ἐλάχιστοι ἡλικιωμένοι παραπονοῦνται ὅτι κοιμῶνται ὑπερβολικὰ, παρ' ὅλον ὅτι οἱ οἰκεῖοι των παρατηροῦν ὅτι καταλαμβάνονται συχνὰ ἀπὸ ὑπνηλίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Οἱ πλεῖστοι ἀνησυχοῦν μή πως ἡ ἀϋπνία εἶναι προάγγελος κάποιας σοβαρᾶς παθήσεως, τοῦτο δὲ αὐξάνει τὸ ἄγχος των.

'Εν τούτοις, ἐνῶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ διαταραχαὶ αὐταὶ τοῦ ὕπνου ὀφείλονται εἰς ἄγχος ἢ εἰς καταθλίψεις, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ἀντικατοπτρίζουν ἁπλῶς μεταβολὰς εἰς τὴν φυσιολογίαν τοῦ ὕπνου αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὴν ἡλικίαν. Συνεπῶς, δὲν εἶναι τίποτε τὸ σοβαρόν. Διατί, λοιπόν, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνησυχία; Διατὶ κ